

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: Chelsea 3-3878
NO. 71. — ŠTEV. 71.

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879
NEW YORK, TUESDAY, MARCH 27, 1934. — TOREK, 27. MARCA 1934.

TELEFON: Chelsea 3-3878
VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

KAPITALISTI NASPROTUJEJO WAGNERJEVI PREDLOGI

SPREJEM WAGNERJEVE PREDLOGE BI IMEL SLIČNE POSLEDICE KAKOR VERSAILLESKA POGODBA

Tvorničarji se boje izsiljevanja, ki ga bo baje izvajala strokovna organizacija. — Po mnenju nekaterih naj bi bili vsi delavci združeni v eni sami organizaciji. — Tudi industrija nemu ravnatelju Johnsonu predloga nič kaj ne prija.

WASHINGTON, D. C., 26. marca. — Vsi podjetniki, ki so združeni v narodni zvezi fabrikantov, so vpriporili danes skupen napad proti delavski predlogi newyorškega senatorja Wagnerja.

Izdelovalci avtomobilov pravijo, da bi bili v slučaju odobritve Wagnerjeve predloge izpostavljeni splošnemu izsiljevanju, neki zastopnik "Mechanics Educational Society of America" je pa šel še dalje ter je primerjal predlogo versailleski mirovni pogodbi, ki je popolnoma zaslužila Nemčijo.

Dasi je stavka v avtomobilski industriji navidez uravnana, ni s tem rečeno, da je na delavski fronti zavladal mir.

V železniški industriji še vedno vre. Nesporazum glede mezd vlada še vedno med delom in kapitalom.

Iz notranosti dežele prihajajo poročila o novih štrajkih, ki so ponekod v zvezi s krvavimi spopadi.

V Clevelandu se je poslužila policija plinskih bomb, da je razpabila štrajkarje pri Cleveland Worsted Mills.

Napadi na Wagnerjevo predlogo so tako ostri in vsestranski, da bo predloga najbrže podvržena temeljiti reviziji. Celo industrijalni ravnatelj Hugh S. Johnson ni s predlogo nič kaj zadovoljen, češ, da se ga predaleč. Zaenkrat se je vzdržal še vsakega komentarja, pač bo pa pojasnil svoje mnenje pred pristojnim senatnim odborom.

James A. Emery, pravni zastopnik narodne zveze tvorničarjev je rekel, da je predloga postavno neveljavna in temeljno nezdrava.

Narodna zveza tvorničarjev ima 36 državnih organizacij, ki izjavljajo, da skuša Wagnerjeva predloga uničiti kompanijske unije, ter je njena svrha spraviti vse delavce v eno samo strokovno organizacijo. Predloga zametuje vse praktične poskuse, ki so se v zadnjem času dobro obnesli pri prostovoljnih pogajanjih.

Zastopnik delodajalcev je zbral sledeče dokaze:

— Ako bi bila predloga sprejeta, bi bilo zaenkrat konec naravnih in potrebnih pogajanj med delavci in delodajalci; organizirano delavstvo bi bilo naravnost pozvano k nasilnim odredbam; sprejem predloge bi izzval razburjenje, jezo in ogorčenje v medsebojnih odnosih med delodajalci in delavci; pri tej zadevi gre za neoprostljivo vmešavanje v lokalne delavske zadeve; na podlagi predloge delavske organizacije niso obvezne držati se pogodb; delavci bi lahko vpriporjali demonstracije, propagirali komunistične ideje in jih vdejavljali; delodajalci bi ne smeli nastopiti proti njim; vsak nastop proti njim bi bil smatran za zločinsko dejanje.

Senator Wagner je pa seveda drugačnega mnenja.

Sklicuje se na predsednika Roosevelta, ki je rekel: — Vlada je jasno povedala, da ne daje prednosti nobeni strokovni organizaciji pred kompanijsko unijo. V obeh organizacijah so zastopani delavci.

Sličan namen ima baje njegova predloga.

DETROIT, Mich., 26. marca. — Delavci, ki so zaposleni v avtomobilskih tovarnah, so popolnoma zadovoljni z uspehom washingtonskih pogajanj.

V Flint, Mich., je izjavil Hugh Thomson, tajnik Williama Collinsa, ki se je v imenu Ameriške Delavske Federacije pogajal s predsednikom Rooseveltom: — Boljšega uspeha si sploh misliti ne morem. Slednjič bomo vendarle dosegli tisto, po čemer stremimo, namreč, da bodo industrijalci vpoštevali določbe NRA.

Za človeško ravnanje z priseljenci

ZAVETIŠČE ZA BREZPOSELNE JE POGORELO

14 ljudi je zgorelo. — Ogenj je nastal, ko se je pri pripravljanju zajtrka vnela mast.

Lynchburg, W. Va., 26. marca. — Najstrašnejša nesreča v zgodovini Lynchburga se je dogodila v nedeljo zjutraj, ko je pogorelo zavetišče za brezposelne in je zgorelo 14 samotnih potnikov, ki so iskali v zavetišču prenočišča.

Okoli 75 drugih, belih in črnih, je dobilo opekline, ali pa so bili poškodovani, ko so poskakali skozi okna gorenjega nadstropja. Ne-poškodovanih se je rešilo komaj 100.

Požar je nastal, ko je med pripravljanjem zajtrka prekipela mastna juha in se je mast vnela. Ogenj se je naglo razširil po stari poslopju ki je imelo dva nadstropja. Med mrtvimi je 8 belih in črnih; pri enem mrliču ni bilo mogoče dognati njegovega plemena.

Poklicane so bile vse ambulanse mesta kakor tudi truki in avtomobili, da so ranjence prepeljali v bolnišnice.

V gorečem poslopju je med siromaki nastala divja zmešnjava. Mnogi so poskakali skozi okna 15 čevljev globoko na ulico. Pri tem so si polomili roke in noge. Stropi v zadnjem delu poslopja so se zrušili deset minut po prihodu gasilcev.

William B. Rash iz New Orleansa, ki je bil nastavljen kot kuhar v zavetišču, ki je bilo odprto v novembru lanskega leta, je ravno pripravljaj omako, ko je nenkrat prekipela in se vnela.

Rash, ki je takoj izprevidel, da bo leseno poslopje gorelo kot trska, je naglo zaklical nočnemu čuvaju, Jamesu Webbu, da prinese gasilne priprave. Toda naprave so bile pod ključem in je bilo še najprej treba zbuditi ravnatelja. Medtem se je požar že razširil do spalnice. Može so se zbudili in več jih je šlo pobegniti skozi okna. Rash je pozneje izjavil, da so iz vsakega oddelka vodile samo ene stopnice iz poslopja in da po drugem potu ni bilo mogoče priti na prosto.

KAZNENEC JE ZAKLAL PAZNIKA

Kaznjenec Amerigo je z nožem zaklal paznika. Delal se je bolnega in je bil prepeljan v bolnišnico.

Danemora, N. Y., 26. marca. — Vincent Amerigo, ki je najnevarnejši kaznjenec v ječah države New York, je paznika Daniela Nickersona zabodel iz srca, ko ga je spremljal v bolnišnico. Nož je imel skrit v suknjiču in warden si ne more raztolmačiti, kako je prišel do noža.

Amerigo, ali po drugim imenom Vincent de Leo, je tožil nad velikimi bolečinami. Pazniku Nickersonu je bilo naročeno, da ga spremlja v bolnišnico. Ko sta šla po oz-

AVSTRIJA IMA NOVO USTAVO

Po novi ustavi pride na površje fašizem. — Kancler je dobil obsežne pravice.

Dunaj, Avstrija, 26. marca. — Uradni list je objavil v glavnih točkah novo kooperativno ustavo. Ob istem času pa je tudi Dollfusova vlada priredila največjo vojaško parado po Dunaju, odkar je bil odpravljen parlament.

Najvažnejša točka ustave daje predsedniku slične pravice, katere je imel cesar Franc Jožef pri nastopu svoje vlade po revoluciji leta 1848. Predsednik bo vladal s pomočjo ustave, toda jo more premeniti, kadar se mu zdi potrebno. Ustava sloni na načelu, da vsa moč prihaja od Boga — v nasprotju z dosedanjim ustavo, da vsa moč prihaja od naroda.

Narod bo mogel pokazati svoje mnenje pri volitvah, kadar se bo zdelo vladi primerno. Toda želje naroda ne bodo vpoštevane, kajti narod ne bo imel pravice izbirati svoje vlade.

Postavodajno oblast bo imela samo vlada, ki bo imela štiri svetovne skupine, ki pa bodo imele samo pravico vladi svetovati, ne pa jo nadzorovati. Te skupine bodo: državni svet 40 do 50 moč, katerega bo imenoval predsednik; zvezni kulturni svet, sestavljen iz zastopnikov cerkve, verskih družin in šol; zvezni gospodarski svet, izbran iz trgovskih, industrijskih, poljedelskih in finančnih krogov ter deželni svet, sestojel iz governerjev in finančnih ministrov posameznih dežel.

Da je odstranjeno vsako javno vmešavanje v vlado, bo pri sejah teh svetovnih skupin javnost izključena.

Besedi "republika" in "demokracija" sta izpuščeni iz nove ustave. Vlada bo imela strogo cenzuro nad časopisjem, gledališči in radio.

Vsi vseučiliški in gimnazijski profesorji bodo pod nadzorstvom zvezne vlade.

Samo predsednik bo imel pravico postaviti in odstaviti ministre.

Do sedaj še ni znano, kdo bo predsednik po novi ustavi. Sedanjí predsednik Wilhelm Miklas je bil izvoljen še po republikanski ustavi ter bo najbrže razvezan pri sebi in bo na njegovo mesto stopil drug predsednik.

kem hodniku, je Amerigo nenadoma skočil na Nickersona, ki je korakal pred njim ter ga je od zadaj sunil naravnost v srce. Nickerson je dve uri zatem podlegel rani. Dva druga paznika, ki sta bila priča umora; sta morileca skušala ukrotiti, toda je ves divji vrtil nož okoli sebe. Paznik Beckett je dobil nevaren bodljaj v dole ni del telesa, paznik Louis Hamilton pa več vbojiljavej v prsi, predno sta ga premagala in zvezala. Oba ranjena paznika bosta najbrže okrevala.

Amerigo je bil pred nekaj leti zaradi roparskega napada v New Yorku obsojen na 15 let ječe. Ko je bil nekaj časa v kaznišnici v Auburn, je napadel nekega drugega kaznjenca in je bil zaradi tega obsojen na nadaljnjih 8 let ter je bil prepeljan v Danemora.

KRVAVI IZGREDI V FRANCIJI

V demonstracijah proti fašizmu je bilo več ljudi ranjenih. — Veterani so za ministrskega predsednika.

Pariz, Francija, 26. marca. — Navzlic temu, da je ministrski predsednik Gaston Doumergue v soboto po radio svaril ves narod pred nevarnostjo državljanske vojne, je vendar takoj naslednji dan prišlo do hudih spopadov po celi deželi.

Pri spopadu med rojalisti in socialisti pred neko zborovalno dvorano v Toulonu je bilo ranjenih 50 oseb, predno je mogla policija zopet napraviti red.

Med ranjenci se nahajajo trije mornariški častniki. Demonstrante je končno razgnala policija iz Marseillesa. Policija v Toulonu ni mogla zabraniti velikemu številu socialistov, da ne bi priredili zborovanja, na katerem je govoril poslanec Y. Baucemay.

Množica je kričala: "Doli s fašizmom!", naker je policija poklicala na pomoč policojo iz Marseillesa. Aretiranih je bilo 20 oseb.

V ljutih bojih med dvema nasprotnima političnima strankama v Toulonu je bilo ranjenih 20 oseb. Kot pravi policija, je bilo med množico oddanih več strelcev.

Ministrski predsednik Doumergue je od organizacije 3.000.000 veteranov prejel zagotovilo, da ga bodo veterani podpirali, da reši Francijo in jo ubrani pred državljansko vojno in tujim vpadom.

Svet narodne zveze veteranov je soglasno sklenil, da bo pričel veliko kampanjo za premembo francoske politike ter je ta svoj sklep po posebni deputaciji takoj sporočil ministrskemu predsedniku.

Podrobnosti tega programa bodo objavljene pozneje, toda veterani zahtevajo med drugim razpust parlamenta, premembo ustave in žensko volilno pravico.

"Zavedajoč se svoje dolžnosti, se je zveza odločila, da poseže v javno življenje, da skrbijo za to, da bo splošna korist imela prednost pred koristjo posameznika", pravi resolucija, katero je podpisalo 50 zastopnikov veteranov.

ZAPLEMB A RUSKE SOLE

Moskva, Rusija, 26. marca. — Iz Harabovska prihaja poročilo, ki naznanja, da so uradniki mančukovskega šolskega urada s policisti prišli v rusko šolo v Harbinu, kjer so zaplenili knjižnico s 10.000 knjigami z izgovorom, da je treba knjige pregledati. Šolo vzdržuje ruska uprava arzhodne kitajske železnice za otroke svojih uslužbencev.

Sovjetski ravnatelj železnice Julij Rudy je takoj vložil protest ter izjavil, da bo sovjetska vlada smatrala šolsko oblast odgovorno za vsako škodo.

Generalni konzul v Harbinu je tudi protestiral pri mančukovski vladi proti slabemu ravnanju sovjetskih jetnikov, katerim njihovi sorodniki v ječo ne smejo niti prinašati hrane.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

POSEBEN ODBOR JE PREISKAL RAZMERE NA ELLIS ISLANDU

V juniju prejšnjega leta je delavska tajnica Mrs. Perkins povabila okoli 50 moških in žena, da preiščejo razmere na naselniškem otoku Ellis Island ter jih prosila, da naj po preiskavi podajo svoje nepristransko mnenje. Obenem jih je tudi prosila, da ta odbor stavi svoje predloge, katere želi delavski departament vpoštevati pri nadaljnjem postopanju s tujimi naseljenci.

VSA ITALIJA JE ZA MUSSOLINIJA

Mussolini je dobil večino 10 milijonov glasov. — Ves narod je potrdil njegovo notranjo in zunanjo politiko.

Rim, Italija, 26. marca. — Ministrski predsednik Mussolini je pri nedeljskih volitvah dobil popolno podporo italijanskega naroda za svojo politiko, ko je skotro vseh 10.000.000 volilcev sprejelo 400 vladnih kandidatov za italijanski parlament, ki se bo sestel 28. aprila.

Četudi končni izid volitev še ni znan, vendar je znano, da je bila udeležba pri volitvah mnogo večja kot pred štirimi leti. Pri teh volitvah sicer volilec ni bila dana prostost, da vsakdo pove svoje mnenje, temveč je bila naloga vsakega volilec vladni imenik poslancev sprejeti ali pa zavreči.

Mussolini, ki je bil prvi v imeniku, je volil že zgodaj zjutraj v palači Poli, kjer se je zbrala velika množica ljudi, da bi bili priča, ko bo oddal svoj volilni glas.

Te volitve smatra vlada za narodni plebiscit, v katerem so volileci odobrili in potrdili Mussolinijevo notranjo in zunanjo politiko. V svoji zunanji politiki je Mussolini posebno hotel doseči odobravanje naroda glede oborožitve Nemčije, ki je po Mussolinijevem mnenju edina rešitev razorožitvenega vprašanja in potrditev svoje zahteve, da mora biti Liga narodov temeljito reorganizirana.

Pregled narodnega mišljenja nudijo podatki o volitvah v Rimu, Milanu, Napolju, Trstu, Genovi, Benetkah, Florenci in Bologni. V vseh teh mestih je bilo oddanih 2.450.000 glasov in samo 50.021 glasov je bilo proti Mussoliniju.

To so pa bile tudi zadnje volitve za italijanski parlament, kajti Mussolini je že pred več meseci naznanil, da bo odpravil parlament ter bo pri prvem zasedanju prošil parlament, da se prostovoljno razkide in prepusti državne posle kooperativni vladi. Vskol tega bo sedaj izvoljeni parlament znan pod imenom "samomorilni" parlament.

RUSA OBSOJENA NA SMRT

Sverdlovsk, Rusija, 25. marca. — Strojevodja osebnega vlaka, ki je 12. marca zavežil v tovorni vlak in postajenačelnik na postaji Tavatuti sta bila obsojena na smrt, ker ji mje bilo dokazano, da sta zakrivila nesrečo, pri kateri je bilo ubitih 33 oseb.

Pet sprevednikov in uslužbencev na postaji, ki so tudi odgovorni za nesrečo, je bilo obsojenih na zaporno kazen.

Delavska tajnica ima sedaj poročilo tega odbora v svojih rokah in vsebuje 80 predlogov glede Ellis Islanda in tamošnjih razmer.

Najvažnejše spoznanje tega odbora je, da je družina nenadomestljiv temelj naše družbe in da z ozirom na to ne sme biti zavrneno načelo, da morajo mož in žena, stariši in otroci neločeni živeti skupaj. Problem ločenih družin je največje zlo že od leta 1921 in odbor je mnenja, da je že skrajni čas, da se ločene družine zopet združijo.

Druška skupina tujcev, ki zaslužijo vsako pozornost, so begunci. Da se nudi gostoljubje takim ljudem, ki so pribežali v deželo pred verskim, plemenskim ali političnim preganjanjem, je že stara tradicija ameriškega naroda. Prvi naseljenci, ki so prišli v novi svet, so zapustili svojo domovino zaradi verskega ali političnega preganjanja ter so v tej deželi iskali svobodo. Teh ljudi se more vlada zavzeti ne glede na kvoto in pri tem ne bi bilo treba prelomiti obstoječe postave.

Po letu 1924 more biti vsakdo, ki je nepostavno prišel v deželo, deportiran. Toda odbor je mnenja, da ne kaže vsakega deportirati, ki je nepostavno prišel v deželo, pa že več let prebiva v deželi in se pošteno preživlja. Ako ima svoj dom in družino ter zadosti obstoječim postavam, bi bilo iz gospodarskih in etičnih ozirov krivično ga deportirati. Bolj pravično bi bilo natančno se poučiti o njegovem značaju ter mu pod kvoto dovoliti postavno priselitev.

Velika napaka naselniške postave je tudi deportirati take tujce ki prebivajo v deželi že od svojih otroških let ki ne znajo drugega jezika pa so postali žrtev današnjih družabnih razmer. Krivično je za deportiranje in za deželo, katere državljani je le po imenu, ako je prišel v to deželo kot otrok in je poslan v svojo rojstno deželo kot odrasčen človek.

Pogosto se tudi zgodi, da je oče deportiran, njegova družina pa zapade nato javni dobrodelnosti. Zato zastopa odbor stališče, da naj bo naselniška postava bolj gibljiva in naj ima več obzira za družine naseljenecv.

BRAZILSKIM BERAČEM JE DOBRO

Sao Paulo, Brazilija, 25. marca. — Ko je policija pričela preganjati berače, je dognala, kako se beračenje izplača.

Severo Mussolini, star 65 let in doma iz Ravene v Italiji, je prišel na kavno plantažo v Serra Negra, na kateri ima 20 tisoč kavčnih dreves.

Luiz Sorrentino je priznal, da je kupil štiri hiše z naberačnim denarjem in da mu vse hiše prinašajo lepe dohodke.

Jose Sotero je imel v svojem žepu 1200 milrajsov (\$100).

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

VSE JE ODVISNO...

V časih prosperitete so nekateri bogataši vsako leto vprizorili potovanje okoli sveta.

Sedaj se pritožujejo, da jim manjka denarja in da si zamorejo privoščiti kvečjemu le vožnjo v Evropo in nazaj.

Drugi zopet tarnajo: — Pred petimi leti smo imeli stanovanje, za katero smo plačevali po dva tisoč dolarjev na leto. Dohodki so se nam strahovito skrčili. Zadovoljiti se moramo s cenejšim stanovanjem.

Nekateri se pritožujejo: — Prej smo jedli vsak dan kokoš, zdaj moramo pa biti zadovoljni z govejim mesom.

Te dni je objavilo časopisje, da so v Mt. Vernon, N. Y., našli mrtvo 34 letno žensko. Umrla je od lakote. Poleg nje je ležala tri leta stara hčerka nezvestna — od lakote.

Med revščino in revščino je potemtakem še vedno velika razlika.

ŠE ENKRAT INSULL

Kamorkoli pride čikaški slepar Insull, spravlja oblasti v veliko zadrego. Posebno Grški je napravil dosti sitnosti.

Ko je bilo izdano povelje za njegovo deportacijo, niti grška vlada vedela, niti on, kam naj gre.

Največje zanimanje je bilo v sosednjih deželah. Vse imajo z Združenimi državami izročilno pogodbo, in nobena se neče zameriti Stricu Samu.

Insull je speljal grške oblasti na led, ko je dal po svojih prijateljih raztrositi vest, da bo odpotoval na Romunsko, v resnici je pa najel tovorni parnik in se odpeljal na Sredozemsko morje. Parnik se je moral vrniti v grško pristanišče, po osmih urah je pa smel zopet odpluti, ko je kapitan zadostil vsem formalnostim.

Insullu bodo vplivni prijatelji in ukradeni milijoni že pomagali, da bo dobil kje kak varen kotiček, kjer se bo lahko odpohodil od svojega sleparskega poslovanja.

Dopisi.

Butte, Mont.

V tem mestu, ki se baha, da je "the richest mining camp in the world" nas Jugoslovane kaj radi od delavskega zasluga odrinejo, posebno sance. Smo tukaj delavci, ki smo delali dobro, profite za Anaconda Copper Co., zdaj nas pa ne vidijo "big fellows", da bi nam nekaj zasluga dali. Zadovoljen bi bil, da mi dajo vsaj 12 dni na mesec zasluga, da ne bi zmeraj koruznih žgancev kuhali.

Delavci nismo krivi, da se baker po 8 centov prodaja. Čemu bi naj nas mrzili? Saj smo tudi mi ameriški državljani in ko spet volitve pridejo, bomo zopet volili nam prižubljene predsednika Roosevelta.

A. C. M. Co. obratue pet rudnikov, in ako bi vodstvo kompanije hotelo, bi lahko več mož delalo v teh petih jamah. Navle temu se te kompanije postavljajo, da so storile kar jim je bilo mogoče za delavce v Butte. Seveda to tisti vrjamejo, ki z njimi simpatizirajo, vsi drugi pa ne.

Odkar se je pričel regrat iz zemlje prikazovati, je precej ljudi, ki ga pobirajo. Jaz sem ga dobil za eno večerjo. Miss Korajza ga pa je nabrala za devet obedov.

Roxbury.

Schumacher, Canada.

Prišlo vam pošiljam \$3.00 za nadejnih 6 mesecev.

Venec. Tukaj v Schumacheru oglaš. čeravno nas je precej Slovencev. Tukaj v Schumacheru Hrvatje zelo napredujejo. Komaj je poteklo leto, kar so napravili Narodni dom, ki je skoraj doela plačan. Pridetive se vrše vsako nedeljo. Tudi Poljaki včasih kaj prirede v njihovem domu. Mislim da je tudi nekaj nas Slovencev tukaj, posebno pa v Timinsu zmožnih za predstave. Imamo tudi 5 ali 6 harmonikarjev in pevec, pa bi bilo dobro, če bi organizirali najprej pevsko društvo in bi ob priliki zapeli med predstavo in tudi harmonikarji bi kakšno zaigrali. Bratje Hrvatje bi nas z veseljem sprejeli. Vidim večkrat Čeha oz. Čehinje, ki pojejo med njihovimi predstavami. Čemu tudi mi ne bi pokazali, da znamo in to nas ne bi stalo nič drugega.

Za sedaj končam, drugi krat spet več.

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam Glas Naroda v Canadi in široi Ameriki.

Marko Vajdetic.

CIGANI UKRADLI OTROKA

Na okrajno načelstvo v Leskovcu na Hrvatskem je prišla ciganka Versida Gjorgjević iz Debarca in prosila za dovoljenje, da bi smela prosjčiti s svojim otrokom. Ko je ciganka odšla, je prišel njen mož Stevan z enako prošnjo. Okrajnemu načelniku se je to zdelo umljivo, zato je naročil, naj pošljejo ciganko in jo pripeljejo nazaj na načelstvo. Cigani so pa medtem zaslutili, da nekaj ni v redu, in so pobegnili na železniško postajo, da bi se odpeljali. Bili so pa pravčasno aretirani in odvedeni na okrajno načelstvo. Ta dan je bil v Leskovcu semenj in se je zbralo mnogo ljudi iz raznih krajev, tako tudi iz vasi Čeklina. Prišel je tudi župan iz te vasi, ki je v dečku, katerega je vodila ciganka, spoznala Žirojina Mihajloviča, ki so ga cigani ukradli pred petimi leti, ko je bil star šest let. Cigani so otroku prelomili stopal. Seveda so zločinske cigane zaprli.

Knjige Vodnikove Družbe

Izbite SEDAJ naročite za prihodnje leto. Naročnino, ki znaša \$1.00 —

\$1.00

Izbite pošiljate nam, in kakor hitro bodo knjige izšle, jih dobite po pošti. Ako čakate tako dolgo, da knjige izidejo, morate plačati zanje \$1.55.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street, New York, N. Y.

PROŠNJA ZA POVRATNI "PERMIT"

Vsak inozemec, ki je bil zakonito pripuščjen v Združene države za stalno bivanje, sme zaprositi za povratni dovoljenje (Permit to Re-enter), ako hoče oditi v inozemstvo na obisk. "Permit" mu daje pravico do povratka v Združene države kot izvenkvoten priseljenec.

Ko se zaprosi za "Permit", treba ravnati se po sledečih pravilih:

Prošnjo treba vložiti vsaj trideset dni pred odhodom in treba zapriseči pred priseljeniškim uradnikom v najbližji priseljeniški postaji. Ker je mogoča zamuda ob uradnem pregledanju zapiska o prejšnjem prihodu v Združene države, da priporoča, da se prošnja vložiti šest ali celo sedem tednov pred nameravanim odhodom.

Inozemec mora osebno vložiti prošnjo na priseljeniški postaji. Oni pa, ki so prišli s konzularno priseljeniško vizo, namreč vsi, ki so bili zakonito pripuščeni od 1. julija 1924 naprej, niso primorani podati se osebno na priseljeniško postajo. Ravno tako so izvetni oni, ki so legitimizirali svoje bivanje na podlagi zakona od leta 1929 in so dobili takozvani "Certificate of Registry". Tudi onim, ki so dobili kak permit po 1. januarju 1932, ni treba iti osebno na priseljeniško postajo. Vsi ti morejo poslati svojo prošnjo po pošti direktno na "Commissioner of Immigration and Naturalization", Washington, D. C.

Ako inozemec, ki je prišel pred dnem 1. julija 1924, stanuje v kraju, ki je predalec od priseljeniške postaje oziroma ne more iti tja osebno iz drugih razlogov, sme poslati svojo prošnjo po pošti na dotično priseljeniško postajo. V takem slučaju pa treba priložiti zapriseženo izjavo (affidavit), ki naj navaja razloge, zakaj mu ni mogoče osebno priti.

Ako vsa priseljeniška družina namerava odpotovati na obisk v inozemstvo, je predpisana prošnja za vsakega posameznika (brez razlike starosti), kajti se izdaje permit za vsako posebno osebo. Družinski poglavar pa sme vložiti prošnjo za ženo in otroke. Te prošnje morajo biti zapriseženo podpisane pred notarjem od ene osebe, za katero naj velja permit.

Z vsako prošnjo treba priložiti sledeče:

1. Dve fotografiji prosilca (polno lice brez klobuka in v meri 2 in pol inč na vsaki strani), podpisani od prosilca pred notarjem.

2. Money Order za tri dolare, plačljiv na ime Commissioner of Immigration and Naturalization, Washington, D. C.

Kar se tiče tiskovine za prošnjo, najbolj važno je, da se natančno navede, kdaj, v kako pristanišče, s katerim parnikom in pod katerim imenom je inozemec prišel v Združene države. Ako ta informacija ni pravilna, priseljeniški uradnik ne bo mogel potrditi zakoniti prihod prosilca. Ako se permit ne dovoli, se pristojbina povrne prosilec.

Permiti se ne pošiljajo prosilec po pošti, marveč prosilec mora iti ponje osebno na priseljeniško postajo, označeno v to svrhu. Jako važno je, da prosilec v prošnji sam navede, na kako priseljeniško postajo naj se permit pošlje.

Povratni permit se izda za leto dni, ali veljavnost se more izdobra razloga podaljšati, vsaki-krat ne za več kot šest mesecev. Ako inozemec hoče zaprositi za podaljšanje permita, naj se poda na ameriški konzulat, da tam podpiše prošnjo, in naj potem prošnjo skupaj s starim permitom pošlje po pošti na Commissioner of Immigration and Naturalization, Washington, D. C. To mora storiti trideset do šestdeset dni pred rokom, ko zapade stari permit. Prošnjo treba priložiti mednarodno nakaznico za tri dolare.

V splošnem se lahko reče, da inozemec, ki ostane v inozemstvu brez rok svojega permita, ne more se več povrniti v Združene države. Ako se ne dovoli podaljšanje in veljavnost permita je zapadla, on ne bo pripuščjen kot izvenkvoten priseljenec, marveč mora zaprositi za redno priseljeniško vizo. Kakor znano, se te pa izdajajo danes le v izjemnih slučajih. Predolgo ostanje v inozemstvu more tudi pretrgati petletno dobo, predpisano za naturalizacijo. Le ako inozemec je v odtoten ne več kot šest mesecev, se smatra v svr-

ho naturalizacije, da je stalno in nepretrgoma bival v Združenih državah. Ako pa je odsoten več kot šest mesecev, se domneva, da je pretrgal svoje bivanje v Združenih državah. Le, ako poda dobre razloge, zakaj je moral ostati v inozemstvu več kot šest mesecev, se mu lahko dovoli, da gre naprej z naturalizacijo na podlagi svojega prejšnjega prihoda. Ako pa je bil odsoten več kot leto dni, ne velja nikako opravičenje, njegovo prejšnje bivanje v Združenih državah ne šteje več in mora začeti vse znova, kar se tiče prvega in drugega državljankega papirja. Še le po preteku petih let po zadnjem prihodu bo mogel vložiti prošnjo za državljanstvo.

FLIS.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO A NA DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Premislil je v bolnišnici sv. Aleša v Clevelandu dobro poznan rojak Ignac Zaleter, star 64 let, doma iz vasi Žužemberk, fara Zagreb. V Ameriki je bival 29 let in je bil jako priljubljen in poznan pri vseh.

V sredo popoldne so v Chicago detektivji prijeli znano Frances Tavcar v hotel La Salle po nalogu policije v Los Angelesu zaradi nekega čeka v vsoti \$650, ki je bil vnovčen pred desetimi dnevi v Bank of America v omenjenem mestu. Tavcarjeva je povedala detektivom, da je "vse skupaj velika nesporazumnost, ki bo lahko pojasnjena". Odvetnik John A. Kahoun, ki ga je poklicala, ni mogel dobiti za njo kavejico in moral je ostati čez noč v detektivski biroju.

V bolnišnici na Hancocku, Mich., je preminul znani rojak George Gregorich, kamor se je podal, da se podvrže operaciji, katera je po postala za njega usodna. Pokojni, ki je živel na Dodgeville že nekaj let, je bil 63 let star.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

V ENEM ČOLNU ČEZ DVA OCEANA

Pet angleških mornariških častnikov, poveljnik Sherwood, poročnik Salt, Francis, Ryder in mornariški zdravnik Ommann Davis so odvedli iz Hongkonga, kjer so bili stacionirani, v 24 tonskem čolnu čez Tihni in Atlantski ocean proti Angliji. Kakor pravijo zadnje vesti, so zdaj prispeji v Kingston na Jamajki, kamor so prišli konec januarja.

Petorica je potem, ko je v svojem lahkem čolnu "Taimoshan" prevozila Tihni ocean, obiskala San Francisco ter potem nadaljevala vožnjo čez San Pedro, Acapulco, Liberia in Panama, nato pa skozi prekop do Cristobala. Močni protivni vetrovi so jim otežkovali prehod na atlantskem koncu prekopa do Jamajke.

V Kingstonu so sprejeli pogumno potnike pred vsem častniki kizharke "Danajee", potem so šli na kopno. Zdad nadaljnje vožnje proti Bermudam in trdnjo upajo, da bodo v aprilu pristali na Angliškem.

OD GARDNEGA ČASTNIKA DO POMETAČA

Veliki knez Vladimir Vladimirovič je danes mestni pometač v Bukareštu. Njegova služba pa še ni stalna, danes je samo pomagatelj in upa, da mu bo kmalu podeljena stalnost. Vsa tragičnost človeške usode, ki je podana v teh besedah, je prišla na dan po zaslugi nekega častnika. Ta je na železniški postaji v Bukareštu opazil, kako se je neki Francez hotel razgovarjati s policijskim stražnikom. Ko je pometač, ki je stal v bližini, videl, da se ne moreta razumeti, ker ni policaj znal francoskega, je pristopil in v pristem pariskem narečju razložil Francezu, kar je želel. Častnikarja je to sveda osupnilo. Pristopil je k pometaču in ga povabil na kozareček v bližnjo gostilno. Tu se je pometaču razvezal jezik in pričel je pripovedovati o svojem burnem življenju. V mladih letih se mu je kot otroku ruske plemiške družine godilo kar najbolje. Imel je vsega dovolj, kar si je moglo otroško srce želeti. Njegov oče je bil zadnji carski guverner kavkaškega vojaškega okraja. Sin je stopil v službo pri elitnem ruskem polju. Bil je v svetovni vojni in se je pozneje priključil Wranglovi vojski. Po Wranglovi porazi je Vladimir Vladimirovič zbežal v Ostažo. Tu je odprl gostilno, a je pozneje propadel. Končno je postal berač. Raztrgan in skoraj bos je prosil miloščno od vrat do vrat. Pozneje je prodajal zvalice po Bukareštu. Letošnji silni zameti so mu prišli prav. Ko je bilo treba čistiti sneg z ulic, je bil nastavljen začasno za to delo. Končno se mu je še posrečilo doseči, da so ga sprejeli v službo kot pometača.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Peter Zgaga

O, na svetu so še dobri ljudje. Jaz ne bom nikdar izgubil vere vanje.

Ko je poslal rojak K. Š. celoletno naročnino, je prijazen pripomnil:

— Par vrtic bom napisal tudi našemu Petru Zgagi. Lepo ga pozdravim, in ako ga pot zanese v Cleveland, naj se oglasi tudi pri meni. Bomo odprli pravi kraški teren, star že šest let. Sparam ga za največje prijatelje. Tudi klobase imamo, pa zalite čakajo. Torej Peter, ne pozabi kreniti proti Berea, Ohio, ako Cleveland obiščeš.

Tako zapeljivega vabila že zdavnaj nisem bil deležen.

Če bom šel poleti v Chicago in če se bom medpotoma tudi v Clevelandu ustavil in se odzval vabilu prijaznega rojaka v Bereji, mi rojaki v Chicago ne smejo zameriti, če me v Chicago ne bo.

— Nocoj pa ni mojega moža doma — je pripovedovala rojakinja svojim prijateljicam. — Na sejo je moral. Na važno, strogo tajno sejo. Kaj bodo na tajni seji sklenili, vam bom pa jutri povedala.

— Oooo — je tulil mlad zaljubljenec — vse je končano, obesil se bom.

— Se ti nikamor ne mudi — ga je poučil starejši prijatelj. — Se ti nikamor ne mudi. Mlad si, zaljubljen in zaročen. Ona je mlada in lepa. In menda tudi bogata. Kaj pa hočeš še več?

— Sovražim jo. Zaroko sem prekinil. Z njo ne bom nikdar stopil pred oltar.

— Čemu pa ne?

— Zaradi bradavice.

— Hm — je pomislil prijatelj — kolikor jo jaz poznam, ni bradavica, pač je pa lezega, zdravega obraza.

— O, vem, da je. Še preveč je lepa. Toda malo črno bradavico ima na desnem boku.

— To ni nič, to ni nič — ga je tolažil. — Kdaj si pa opazil, da si se tako razburil.

— Jaz sploh nisem ničesar opazil.

— Na, kaj pa potem blebeteš?

— Moj najboljši prijatelj mi je povedal.

Dandanes so med mladim svetom na vrsti vsakovrstni pogovori. Tudi tale pogovor se je zavrtil:

Ona: — Ti si že petnajsti možki, ki mi je rekel, da sem jaz prva ženska, katero je poljubil.

On: — O, niti zato. Ti si še šestnajsta ženska, kateri sem nocoj to povedal.

Ne vem, v katerem kraju se je to zgodilo. Menda v Italiji, kjer je postava, da je treba vsakega novorojenca takoj registrirati v občinskem uradu.

In zgodilo se je, da je žena rodila mlademu možu dvojčka.

Napol vesel, napol žalosten se je odpravil proti mestni hiši, in ker je bila precejšnja vročina, si je medpotoma parkrat žejo potolajil.

Precej negotovih korakov je stopil v urad ter že na pragu zaklical:

— Dober dan, gospodje, moja žena ima dvojčka. Prosim vas, gospodje, zapišite ta veseli dogodek.

Postaren uradnik ga je presenečen pogledal, rekoč:

— Čemu pa pravite "dober dan, gospodje"? Saj vendar vidite, da sem jaz sam v pisarni.

Mlademu možu se je zjasnilo lice.

— Saj nemara res malo preveč vidim, — je rekel. — Počakajte, bom stopil domov in pogledal, če sta res dva.

Dobrotniki so taki in taki. K nekemu denarnemu mogotcu je prišel odbornik kolektat za dobrodelni namen.

— No, bom pa dal, ker je stvar re dobra — je odvrnil kapitalist in napisal ček za tisoč dolarjev.

Kolektor se mu je solznih oči zahvaljeval, pri tem pa opazil, da na čeku ni podpisa.

— Oprostite, gospod — si je drznil omeniti — še enkrat hvala za vsakodnevno dar, toda ček ste pozabili podpisati.

— To sem storil namenoma — je odvrnil dobrotnik. — Če kdo pomaga, naj skrivaj pomaga. Nočem, da bi vsi ljudje vedeli, kdo je dal.

Velikonočne pošiljatve

Nikdar ni spomin na domovino in na svojece tako jasen in svetel kot v velikonočnem času.

Pa tudi naši domači o Velikinoči nestrpnost čakajo pisma iz Amerike.

Veseli so pozdravov in voščil, najbolj jih pa razveseli denarna pošiljatev.

Pošiljate velikonočna darila v obliki denarne nakaznice s posredovanjem

Slovenic Publishing Company Travel Bureau

216 West 18th Street

New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

SLOVO

Človek se včasih rad posavlja, toda, ko ga priganja čas odhoda, mu je v srecu tesno, da bi zajokal, kajti tisti hip je bolesten in nerazumljiv, kakor je nerazumljiva minuta svidenja, ko se upanje, pričakovanje in hrepenenje preliva v čudno razočaranje.

Ko prihajamo domov, nam je v dušah toplo in milo. Tihe nade, skrivnostno pričakovanje o srečanju s sorodniki in prijatelji, ki so nam tisto uro tako bližnji, da ne vemo, kako sploh moremo živeti brez njihove družbe. Tajinstveni drget nam struji po telesu in samo čakamo, da se bo nekaj zgodilo, da se mora zgoditi nekaj veselega in čudovitega, kar nas bo presenetilo in vzhlebilo do naj globljih globlin.

Ko smo pa doma, ko objamemo s pogledom svojo majhno slovensko deželico, in poljubimo svoje drage, smo naenkrat razočarani in užaljeni. V notranjosti se čutimo ogoljufane, za delež, ki ga je ustvarila naša domišljija in že protestiramo proti nekomu, ki ga ne poznamo in ki mora biti samo naš lastni jaz, ker nje je le on prevaril in ustvaril čarobne iluzije.

Tako se godi vsakemu popotniku, ki se truden vrne v domovino in ima že v zvezdah zapisano, da bo romal do groba. Nihče ga veso ne sprejme in ne privlači ljube, če besede. Domači ga smatrajo za desetnika, ki ni bil nikoli za vso dušo njihov, saj je izdal svojo grudo, ker se je od nje odtrgal in šel uživati grenki kruh tujine. — Kdor pa ne je domačega kruha z domače mize, ni več njih brat, pa če jim še tako prisega svojo ljubezen. Sosedom se dozdeva čudak

in nevarnež, če se še tako trudi, da bi pokazal domač obraz, vse to pa zato, ker jih plaši njegova tiška beseda, čeprav ga ne cenijo niti toliko kakor odsluženega cesarskega pisarja. Toda njegova beseda je tako zapisana, da jo neki ljudje tiskajo, zato jo je pač zavil po svoje in jo oblekel v kričeče škricarske cape, kajti, če bi jo bil zapisal podomače, bi pač ne bila nikoli tiskana v lepo vezani knjigi, ki je gosposka kakor mestna ženska.

Danes je velika noč. Pri nas doma je lepa procesija. Kranjsko mestec je prazne in ljubeznivo. Ko gledam razsvetljena okna, širok, pometen trg, v daljavi sijee snežnike in snehljajočo se zarjo, se mi vedno vrača v srec otroška vera. Vdan in da solzavosti mehki postanem, da me je kasneje kar sram.

Pred menoj se pa vije rdeče bandero svetega Kancijana. Zlati robovi bleste, srebrna krogla nad njim siplje drobne iskre. Počasi se vije bandero in polagoma vstaja visoko pod snežnike ter se preliva v požarsto zarjo.

Za banderom stopajo ljudje in zadaj plava "Vstajenje". Počasi gre Kristus za ljudmi, zadnji kakor vedno. In vidim Ga, da je živ, bos koraka po prašni cesti zunaj mesta daleč proti gorenskim planinam in vznbuja prirodo in medni drobne cvetke mladostne sreče in ljubezni.

Da, tisti ped zemlje je svet mojih spominov. Zdi se mi kakor prazniče krilo moje matere, a sam sem ne bogljence, ki sedi na njem in posluša v milem naročju povest o ne-

žni mladosti, ki jo je živil kakor v blaženih sanjah.

Komaj se pa spomnim, da se moram posloviti, že odmegli vsa lepota in milina. Snežniki strme hladno vame, zarja pada za gore vsa napojena s krvjo, kranjski trg je dolgočen in neznan. Težka sovražnost me objame, a vem, da

vse samo zato, ker se bojim slovesa in me je strah tiste tesnobne žalosti.

Zvonovi pri farni cerkvi svetega Kancijana pojo ubrano in radostno, glasovi plešejo po prijaznem kranjskem mestecu in se spajajo s poslednjim sijem zarje ter vlivajo v srea srečno velikonočno ubranost.

V mojo dušo pa udarjajo zvonovi žalostno pesem slovesa.

In ko sem sam, ko me odnaša vlak proti Ljubljani, gloye v meni nova bolečina, ki jo skušam zaman zadušiti. Zdi se mi, da sem živel nekaj ur med — tujci, saj je moja ljubezen presilna in prevroče je bilo moje pričakovanje, da bi našel za vse svoje občutke odziv pri njih, ki so dragi mojemu srecu.

Iz Slovenije.

Usodna potica.

Z razsodbo velikega senata mariborskega okr. sodišča se je končala vaška žalost, ki je razburjala od septembra lanskega leta naprej severne obmejne meje okoli Svečine in Sv. Kungote. Sodisce je ob velikem zanimanju okoličanov sodilo Kristino Divjakovo in Antona Kaiserja, ki sta dne 17. avgusta lanskega leta zastupila Josipa Divjaka, moža obtožene Kristine, z zastupljeno potico.

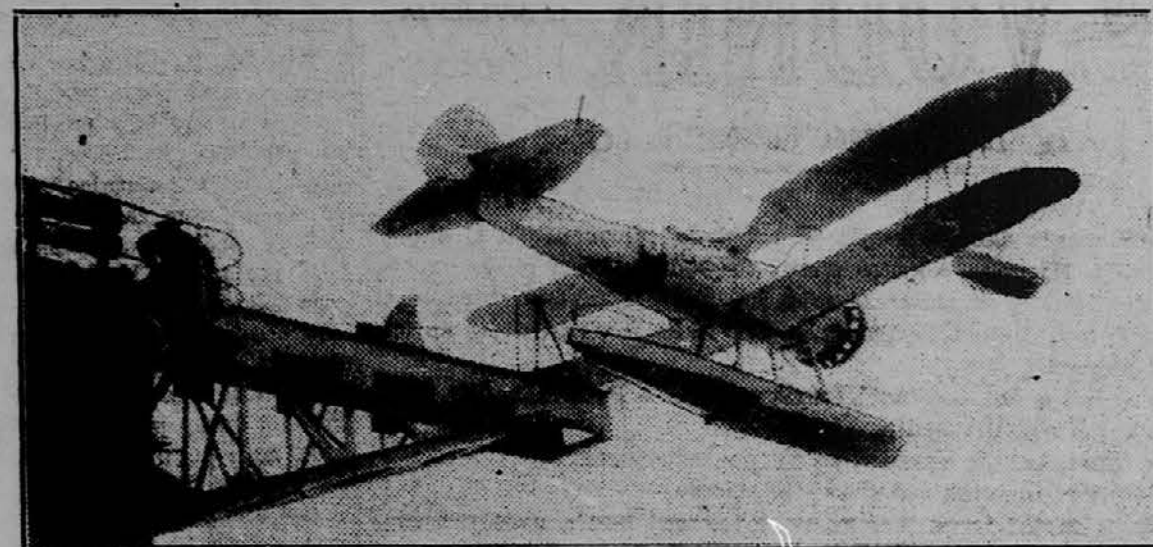
Obsežna obtožnica razlaga vzroke in izviršitev strahotnega zločina. Glavno je bilo pač nesoglasje, ki je vladalo med Divjakovo in njenim možem. Divjak se je poročil pred 12 leti, ko mu je bilo 48 let, ženi pa 25. Zakon je bil okraja srecen. Potem pa se je jela sreča krhati. Živela sta še dokaj udobno. Divjak je bil vinčar, opravljal pa je zraven sodarsko obrt. Zadnja leta ga je začela žena vedno bolj zanemarjati, mož pa je potrpežljivo molčal. In bilo bi

morda pri tem ostalo. Na pozornici pa se je pojavil drugi sokrivec umora Anton Kaiser, 47-letni odpušeni železniški delavec in večkrat predkaznovani zločinec. Ko so ga odpustili iz službe, se je zahteval v Svečino k Divjakovim. Z njim se je naselil v na zunaj mirni dom zli duh. Mož je mirno trpel tudi to. Ščasoma je prišlo tako daleč, da je moral iz hiše na hlev. Mnogo je trpela tudi mala rejenka Divjakovih Ter. Končnik. Pa je bilo obema še to premalo.

"S strupom ga je treba", tako sta oba odločila, ko sta razmišljala, na kak način bi najlažje izvedla dejanje.

V nedeljo 17. septembra se je Divjakova odpravila, kakor že večkrat, v Avstrijo. Domenila sta se s Kaiserjem, da jo bo spremljal, doma pa ostaneta Divjak in rejenka ter bosta sušila otavo. Zjutraj je Kristina še skuhala zajtrk, nato pa je omenila možu, da mu je pustila v omari zavoj bele moke, iz katere naj si speče sadno poti-

MANEVRI NA PACIFIKU

Slika je bila posneta tekom ameriških mornariških manevrov na Pacifiku. Kaže nam letalo, ki se spuša z bojne ladje "Pennsylvania".

co za kosilo. Mož je že večkrat v odsotnosti žene tako napravil pa tudi sedaj ni ničesar sumil. Seveda mu je bilo neznano, da je Kaiser zjutraj namešal med moko več žlic strupenega podgajnega praška. Drugi zavoj moke, ki ni bila zastupljena, pa je žena skrila v omario. Opoldne je napravil Divjak jabolčno potico iz strupene moke ter pozval rejenko, naj mu pomaga pri kosilu. Dekle pa je zavžilo samo kosček. "Ata, potica je čudno grenka, je ne morem", je dejala ter mu jo vrnila. "Bom jo pa pojedel jaz", in res je povžil poleg svoje porcije tudi to, kar je pustila rejenka. Šla sta nato oba na travnik, kjer pa je postalo najprej rejenki slabo. Zvijala se je v krič ter bruhala. Kmalu nato je napadla slabost še Divjaka, tudi on je bruhal; okšla sta domov, prišli so sosedje ter prinesli mleka, ki sta ga popila. Mleko je najbrže rešilo rejenki življenje, ker je izbruhala vso jest, za Divjaka pa ni bilo več pomoči. Kmalu je padel v nezavest. Šele sedaj so ljudje videli, da je najbrže zastupljen, trudili so se, da bi mu pomagali, pa je bilo zaman. Noč je preležal v globoki nezavesti ter zgodaj naslednjega dne umrl. — Kemična preiskava drobovja je ugotovila, da je bil zastupljen z barijem.

Med tem, ko je Divjak umiral v bolečinah, sta se mudila njegova žena in Kaiser v Avstriji pri znaneih. Ostati sta nameravala tam več dni. Bila sta hudo presenečena, ko so jima povedali, da je stari Divjak umrl. Vest se je naglo razširila čez mejo. Še večje je bilo presenečenje, ko so prišli avstrijski orožniki ter ju odgnali. Izročena sta bila jug. oblastem s pripombo, da se ne sme uporabiti napram njima višja mera kazni, kakor jo določa za tak zločin avstrijski zakon. Pred preiskovalnim sodnikom je Divjakova skrajaj tajila vse, potem pa delno priznala, Kaiser pa je tajil vse do kraja.

K razpravi je Divjakova prišla vsa objakna ter takoj na obtožni klopi bruhnila zopet v jok ter jokala do konca. Zasliševali so jo samo, ter je Kaiser moral čakati zunaj. Zvracala je krivdo v glavnem na Kaiserja. Kaiser pa se je tudi pred senatom držal prvotnega zagovora. Končno pa se je vendar omečal ter povedal, da je kriva zločina v glavnem ona. Po govornih državnega pravdnika ter branitelja se je sodisce umaknilo na posvetovanje, pa že po nekaj minutah prišlo do sklepa ter razglasilo obsodbo:

Kaiser se obsoja na dosmrtno ječo. Kristina Divjakova pa na 20 let ječe. Divjakova je pobledele ter se zamajala in nekaj časa zrla na sodnika. Nato pa se je zgrudila na kolena, vzdignila roke ter med jokom stokajoče prosila milosti. Morali so jo skoro s silo odvesti iz dvorane...

80-letnica zaslužnega primorskega šolnika.

Furlani Lopold, bivši ljubljanski učitelj na Rakovniku, je praznoval osemdesetletnico rojstva na Brinju pri Ježici. Njegovi primorski rojaki ga poznajo kot spoštovanega nadučitelja iz Štandreža pri Gorici. Tako zaradi svojega učiteljskega delovanja kakor izvenšolskega udejstvovanja je bil na Gorškem zelo spoštovan. V veliki predmestni občini Štandrež je

slovel kot izvrsten šolnik, delaven občinski tajnik in izkušen svetovalec Štandreškega kmeta, ki je zalagal predvojni Trst in Gorico s pridelki svojega rodovitnega polja.

Jubilant se je rodil 12. marca leta 1854 v Rihenbergu v mlini ob Branci, ki se kmalu potem izliva v Vipavo. Doma se je v mladih dijaških letih učil domovinske ljubezni iz rodoljubnih pesmi gorškega pesnika Gregorčiča, ki je bil kaplan v Rihenbergu od leta 1873 do l. 1881 in je opaval lepoto tega vinorodnega bregovitega kraja v pesni "Slovo od Rihenberga".

Slavljenec Furlani je zaveden in odločen Jugoslovian Gregorčičeva duha z vero v besede pesnika preroka o poteptanem narodu, ki mu bo prišel vstajenja dan!

Strašna smrt dveh delavcev.

8. marca ob dveh popoldne se je pri Rudolfu Janiču, veleposredniku v Žaleu, pripetila strašna nesreča.

Žrtvi nesreče sta postala 67-letni dnuar Zgank Franc, pristojen v občini Galicejo, ter Roman Erdoma iz Zdol pri Brezicah. Poslednji je šele stopil v službo dve uri pred nesrečo.

Nesrečnega sta hotela osnažiti podzemsko shrambo, kjer so bile se pred kratkim spravljene češnje za žganje. V tej shrambi pa se je se nahajal ogljikov dvokis. Ko sta delavca stopila v shrambo, ju je morala trenotno prijeti slabost in nezavest. V bližini ni bilo takrat nobenega delavca, da bi jima pritekel na pomoč.

Ker ju predolgo ni bilo iz shrambe, so prišli čez nekaj časa dnuarji, ki so opazili, da delavca ležita v shrambi na tleh. Neki delavec je hitro splezal v shrambo, da bi jima pomagal. S težavo ju je prinesel iz shrambe. Poskušali so z umetnim dihanjem, toda vsaka pomoč je bila zaman. Zdravnik, ki je bil poklican na kraj nesreče, je mogel ugotoviti samo smrt: zadušil ju je plin. Tako sta padla zopet dva delavca v objem nenadne smrti ob izvrševanju dolžnosti.

Nesreča z repetirko.

Kovaški mojster, 32-letni Tit-jevšek Lopold iz Migole pri Mirni je nekje dobil staro repetirko. Misleč, da je cev pistole prazna, jo je iz ne previdnosti obrnil proti sebi in sprožil. Krogla je šla možu skozi prsa, da se je s krikom zgrudil na tla. Hudo ranjenega se pripeljali v bolnico usmrtjenih bratov, kjer upajo, da mu bodo kljub hudi poškodbi rešili življenje.

Naznanilo in zahvala.

Tem potom naznanjamo, da je dne 21. marca umrl v St. Vincent bolniči v New Yorku rojak —

ANTON RIGLER

rojen dne 17. januarja 1912 v Davis, W. Va., in stanujoč na 354 W. 18th Street, New York, N. Y.

Pokopani je bil v soboto, dne 24. marca z mazo zadušnico v sloveski cerkvi in potem izročen materi zemlji na katoliškem pokopališču sv. Trojice v Brooklynu.

Najskrajnejšo zahvalo izrekamo častitemu g. župniku, Rev. Podgorščaku za izvršitev cerkvenih obredov in vsem, ki so ga obiskali na trmvaškem odru ter nam pomagali ob času žalosti. Posebno se pa zahvaljujemo darovalcem vencev in vsem, ki so ga spremili k večnemu počitku.

Vence so darovali: Drustvo Orel Str. 90 JSKL, gospica Annie Smajla, Joseph in William Udovich, Joe, Tony in Frank Smajla, Bronx Meat Co. Boys, brat Frank, brat John in njegova družina, Mr. in Mrs. Laurich, in Miss Agnes Laurich iz Ralplton, Pa.

Naj v miru počiva in lahka mu bodi domača gruda.

Zahojci ostati: FRANK in JOHN RIGLER, brata v New Yorku; v stari domovini, Dane St. 12, pošta Stari trg pri Raketu; STARIŠI, DVA BRATA in DVE SESTRI

V tem seznamu : : : Poučnih Knjig boste našli knjigo, ki bo vas zanimala

Angleško slovensko berilo	\$2.—
Amerika in Amerikanci (Trunk)	5.—
Angeljska služba ali nauk kako se naj streže k sv. maši	.10
Boj nalezljivim boleznim	.75
Cerkniško jezero	1.20
Domači zdravnik po Knajpu: vezano \$1.50	1.25
Domači vrt	1.20
Govedoreja	1.50
Hitri računar	.75
Gospodinjstvo	1.20
Jugoslavija (Melik) 1. zvezek	1.50
2. zvezek, 1—2 snopič	1.80
Kletarstvo (Skaličy)	2.—
Kratka srbska gramatika	.30
Kratka zgodovina Slovencev, Hrvatov in Srbov	.30
Kako se postane državljani Z. D.	.25
Knjiga o dostojnem vedenju	.50
Kubična Računica	.75
Liberalizem	.50
Mlada leta dr. Janeza Ev. Kreka	.75
Mladeničem, 1. zvezek	.50
2. zvezek	.50
(Oba skupaj samo 90 centov)	
Mlekarstvo	1.—
Nemško - angleški tolmač	1.40
Nasveti za hišo in dom	1.—
Najboljša slov. Kuharica, 668 str. (Kalinšek), lepo vez.	5.—
Največji spisovnik ljubavnih in drugih pisem	.75

Ojačen beton	.50
Obrtno knjigovodstvo	2.50
Praktični računar	.75
Perotninarstvo, broširano	1.50
Pravila za oliko	.65
Psihične motnje na alkoholski podlagi ..	.75
Prehodniki in idejni utemeljitelji ruskega idealizma	1.50
Radio, osnovni pojmi iz radio tehnike, vezano 2.—, broširano	1.75
Ročni slov. nemški slovar	.90
Slovenska narodna mladina, (obsega 452 strani)	1.50
Sveto Pismo stare in nove zaveze, lepo trdo vezano	3.—
Sadno vino	.40
Sadje v gospodinjstvu	.75
Učna knjiga in berilo laškega jezika ..	.60
Učna knjiga in berilo italijanskega jezika	1.—
Učbenik angleškega jezika: trdo vez 1.50 broširano	1.25
Uvod v filozofijo (Vöber)	1.50
Veliki slovenski spisovnik: Zbirke pisem, listin in vlog za zasebnike in trgovce	1.25
Veliki vsevedež	.80
Voščilna knjižica	.50
Zbirka domačih zdravil	.60
Zdravilna zelišča	.40
Zgodovina umetnosti pri Slovencih, Hrvatih in Srbih	1.90
Zdravje mladine	1.25
Zdravje in bolezen v domači hiši, 2 ZVEZKA	1.20
Zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovencev. (Melik) II. zvezek	.80

Te in mnogo drugih knjig, lahko dobite pri **KNJIGARNI "GLAS NARODA"** 216 West 18th Street New York, N. Y.

NJEN VODNIK

ROMAN
IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. N.

43

Henrik naglo skoči s konja in pregleda jermen sedla, ako je dovolj napet. Njegova roka se trese; to Ceda vidi in obide jo blažen občutek. Zakaj se mu trese roka in zakaj je tako prebledel? O, nabrže se je bal, da bi bil odgovoren, ako bi se ji v njegovem spremstvu kaj pripetilo.

— Vse je v redu, — pravi Henrik mirno. — Prosim, sedite prav, da boste trdno sedeli v sedlu.

Ceda stori, kar ji ukaže. Henrik pogleda jarek.

— Zakaj je ta jarek tukaj? — jo vpraša.

— To je mejni jarek, ker se na tej strani konča naše posestvo in za skalami se prične Sirena.

— Torej, kakor daleč omejuje jarek skale, je svet last države? — Da, toda država se za ta svet ne zmeni. Nikdo noče imeti teh skal in puste zemlje okoli njih.

Z zanimanjem opazuje skale in čuti, da ga čudovito vlečejo k sebi.

— V nedeljo, na svidenje! — reče Henrik proti skalam.

Ceda se zasmije.

— Zelo ste uljudni in naznanjate duhovno svoj prihod.

Tudi Henrik se smeje.

— Jih nočem nenaznanjen nadlegovati.

Nato se obrneta in odjahata.

Ko se vrtneta domov, pride Alfonso Mentor. S senoro sedi pod arkadami, ki so tudi zunaj obdajale hišo. Ko ju zagleda, hoče skočiti, da Cedi pomaga iz sedla, toda Henrik je že skočil s konja in ga prehitel. In čudno: Ceda natančno čuti, da se mu roke tresejo. Toda Alfonso jo zmoti. Prijazno jo pozdravi, kot vedno in Ceda govori z njim nekaj besed. Nato pa pravi proseče:

— Oprostite mi za nekaj minut, Alfonso; se moram hitro preobleči. Saj še nekoliko ostaneš?

Henrik odpelje oba konja v hlev, nato pa gre naglo v urad, ker se je dogovoril s Ombrom, da mu bo pokazal knjige sladkorne tovarne.

Henrik je že pregledal nekaj knjig, toda senori še ni podal nikakega poročila. Prosil jo je, da mu dovoli še nekaj časa, predno bo povedal svoje mnenje.

Senor Ombra ga že čaka v uradu in jezo pogleda Henrika.

— Niste točni, senor Rom; moj čas je odmerjen.

Henrik pogleda na uro.

— Štiri minute. Prosim, da mi oprostite, toda s senorito sem jahal na izprehod in njen konj se je splašil. To mi je vzelo nekaj minut, drugače bi bil točen. Kot vidim, imate glavno knjigo sladkorne tovarne že tukaj.

— Da. Morete jo takoj tukaj pregledati in vam bom dal potrebna pojasnila.

Tako je Ombra skoro vedno rekel, kadar jo hotel Henrik pregledati kako knjigo, toda ravno tako je Henrik tudi odklonil. Tudi danes reče mirno, pa odločno:

— Ne potrebujem nikakih pojasnil; knjige same povedo vse.

V Ombrovih očeh se zablika, toda reče navidezno brezbrizno:

— Do sedaj mi še nite povedali, ako ste knjige, ki ste jih do sedaj pregledali, našli v redu. Sicer vam, da je vse v redu, toda želim, da to tudi vi potrdite, ker vas je senora postavila za preglednika — sicer zelo nepotrebno.

Henrik ne odgovori. Takoj prične pregledovati knjigo. Nervozno prijateljsko Ombrovi priti zlato verižico. Njegov pogled vedno rhaia k Henriku, ki resnega obraza gleda številke in Ombra ga z raznimi opazkami hoče odvrtiti od pozornosti.

Henrik sicer ni mogel naenkrat pregledati cele knjige, toda tudi tukaj kot v drugih knjigah je našel mnogo pogrškov, ki so bili sicer zakriti, toda zanj dovolj jasni. Ombra še vedno skuša na kak način Henrika zmotiti in nima nikakega veselja, da bi pričel kako resno delo.

Ko se po večurnem pregledovanju Henrik nasloni nazaj na stol, ga Ombra pogleda s prisiljenim nasmehom in pravi:

— No, kaj ne, je zopet vse v redu?

Henrik vstane in trdo zapre knjigo.

— Ne! — pravi trdo in glasno in vsaka poteza njegovega obraza kaže napeto odločnost.

Ombra prebledi.

— Kaj naj to pomeni?

— Da je ta knjiga ponarejena in vse druge tudi, četudi jih nisem preveč natančno pregledal.

— Senor! — zakliče Ombra preteče.

Henrik ga resno pogleda.

— Nikar ne mislite, da morete meni sipati pesek v oči, kot senori in senoriti, ki ne razumete knjigovodstva. Kako daleč gre ta goljufija, sedaj še ne morem dognati, toda preračunal bom do centa. Da so v knjigah goljufije in tudi v cellem podjetju velike nerednosti, je jasno.

Tedaj pa postane Ombra zelo majhen. Napravi žalosten obraz.

— Menda me ne boste pahnili v nesrečo. Toliko nesreč sem že imel v svojem življenju. Je mogoče — imam preveč posla, da se ne bi vrnil kake majhne napake. To se povsod more zgoditi.

— V urejenem podjetju se to ne sme zgoditi. Toda te redne napake ne morejo izhajati iz pomote. To je delano po natančnem načrtu. In čudno je, da so vse te napake v senorino škodo. In pri tem pridejo v poštev velike vsote.

Ombra si grize konce svojih brk. Naenkrat stopi tik Henrika.

— Senor Rom, upam, da takih malenkosti ne boste smatrali za vane. Senora je neizmerno bogata; kaj so potem take malenkosti! Vsakdo mora gledati, da si kaj pridobi, če noče večno ostati revež. Tudi jaz bi rad enkrat imel svoje posestvo — in kako naj pridem do njega? Bodite pametni, si bova razdelila. Tudi vi ste revež kot jaz. In če skupaj delava, bova kaj dosegla, ne da bi bogata senora obubožala. Za njo v resnici to ni nič. Po mojem računu je okoli dvajset tisoč pezor. Razdeliva si. Vi dobite deset tisoč pezor in v bodoče si bova tudi delila, seveda, če poročate senori, da so vse knjige v redu. Naprej vam ni treba preiskavati. Prihranite si trud, ker si ga moreva sebi obrniti v prid. Mene pa obvarujete jeze in nesreče.

Henrikovo čelo se pordeči; najrajši bi mu bil skočil za vrat, toda se premaga. Nobena poteza njegovega obraza ni izdala, kaj je mislil. Mirno stisne veliko knjigo pod pazduho in pravi:

— Knjigo bom natančno pregledal. Sedaj sem pregledal samo površno, zdaj pa bom vse natančno preračunal.

— Torej pristanj tisoč pezor za vas, — ponuja Ombra.

Henrik ga z zaničevanjem pogleda.

— Homo videli! — pravi zagotetno, pusti Ombro samega in gre skozi vrata.

(Nalje prihodnjic.)

ANGLEŠKI POSLANCI

Biti M. P. (Member of Parliament — član parlamenta) kakor se na kratko imenuje angleški državni poslanec, je lahko. Nobenega posla, dolge počitnice, visoka plača. 27 tednov zasedanja sledi 25 tednov počitnice za vsakega izmed 613 poslancev. Vsak dan prične seje šele ob treh popoldnih in večkrat si napravijo že v petek popoldne ob štirih. Okoli 500 poslancev sploh nikoli ne zine besedice, čemu jih torej plačujemo. Tako nekako sodi povprečni Anglež. Stvar pa je nekoliko drugačna!

Le malokateri poslanci se izogne, da ne bi bil vsaj v dveh odsekih in v teh gre delo počasi in temeljito. Seje res pričnajo šele ob treh popoldnih, vendar pa se izmalokdaj zaključijo pred 11. uro ponoči, ob važnejših prilikah tudi šele v jutranjih urah. Priprava v odsekih pa se vrši pred plenarnimi sejami, to je v dopoldanskih urah. Za to delo pa le malokdo ve, ker se ne vrši pred javnostjo. Miss Izabela MacDonald je dejala častnikarju, da je svojega očeta, ko je bil še poslanec, videla pri zajtrku, potem pa zopet šele naslednje jutro pri zajtrku, ves drugi čas je bil, ali v zbornici ali pa med svojimi volilci. Tudi kot ministrski predsednik je vedno marljiv in ne pozna počitka.

Ogromno posla imajo poslanci v reševanju pisem, ki jih prejema vsak dan. Neki poslanec, ki zastopa industrijski okraj Birmingham, prejme na leto okroglo 12.000 pisem in na vsa je treba svojim volilecem odgovoriti. Prihajajo pri tožbe, prošnje, nasveti, tudi grožnje itd. Ta poslanec pripoveduje v nekem angleškem listu to-le: —

“Volilec mi piše, naj se zanimam za njegovo zadevo. Odgovorim mu, da sem pismo prejel, da bom kakor hitro mogoče ugodil njegovi želji nato pišem na pristojno ministrstvo. To odgovori, da manjkajo nekateri podatki. Sledi pisno vprašanje, nato zopet ministru in dosti krat treba še eno, ali dvojno pismo k eni in isti stvari. Ako je vloga iz kateregakoli vzroka neugodno rešena, sledi surovno pismo volilec, ki mi seveda obenem naznanja, da sem za vedno izgubil pristaša. Torej, povprečno po štiri pisma za vsak posamezen primer.

Poslanci angleške spodnje zbornice se oglašajo k besedi, kadar je to v vsesplošno korist in časi, ko so govorili samo zato, da so sploh kaj govorili, so že davno minili. Ko je bila nedavno debata o nekih ceanskih otokih, se je oglašil k besedi poslanec. “Trideset let sem brodaril po onih vodah” je začel svoj govor in vsa zbornica je z napetostjo poslušala strokovnjska izvajanja poslancev, ki se je v teku sedmih let v drugič prijavil k besedi!

Angleški poslanci imajo na leto 360 funtov plače, ki ni bila nikdar zvišana, pač pa znižana; prej so jo namreč prejemale celo 400 funtov letno. Kdor nima drugih dohodkov, s tem denarjem na Angleškem težko živi, ako vzamemo v poštev njegov položaj; kajti 1 funt dnevno na Angleškem res ne pomeni mnogo. Vožnja z železnico je sicer prosta, vendar je potovanje k volilecem združeno z velikimi izdatki. M. P. je stalno v stikih s svojimi volilci. Položaj angleškega poslancev torej ni tako rožnat kakor bi si kdo predstavljal.

ŽENA SLEPARJA STAVISKEGA

Zdi se, da bodo francoske oblasti v aferi Stavisky le napravile brezobziren konec. To dokazuje dejstvo, da so po dolgem oklevanju vtaknili pod ključ lepo Arletto, ki so jo pripeljali na policijo iz njegovega stanovanja v Rue Obligado še preden se je mogla vseliti v razkošno palačo v Rue de Berri, ki ji jo je namenil njen pokojni mož.

Pariški listi so o priliki aretacije “lepe Arlette” objavili dve sliki te ženske. Prva je imela naslov “pred aretacijo”, druga “po aretaciji”. Prva kaže Arletto v dneh časti in slave, v krasnem kožuhu iz čimčile, sredi razkošnih šopov evetja. Druga prikazuje črno oblečeno žensko, ki sledi detektivu in si prikriva obličje z roko. Razumljivo je, da se lepa Arletta v tem položaju ni dovolila fotografirati. Toda bolj brutalnega nasprotstva ne bi bil mogel prikazati noben filmski klif.

V reviji “Marianne” opisuje znani romanopisec Joseph Kessel, (ki je tudi sam prejel 70.000 izjavo. Nasprotno pa je bila njegova žena preračunljivo bitje, seveda lepa Arletta napravila nanj. Njena harmonična in ponosna lepota ga

je očarala, njeno dostojanstvo ga je odbijalo in mikalo hkratu, njene manire so bile svetle, njena konverzacija je pričala kljub vsej tinesi o naravnosti in neprisiljenosti. Kessel, sam izvrsten psiholog, je bil od vsega začetka osupel nad notranjim ravnotežjem te dame, ki ni nikdar izgubila oblasti nad seboj. In pri tem je umela tako ravnavati z osebo, ki jo je imela pred sabo, da ni izgubila nobene njene kretnje. Stavisky, pravi Kessel, je bil rafiniran, toda v bistvu neumirjen pustolovec, ki je bolj blufiral žrtev kakor ji imponiral. Bil je mojster v podkupovanju in je kot tak kupil vsakega tja do zadnjega natakarkarja. Razsipel je denar kakor bi bil iz uma. Lepa gospa Arletta pa je bila očarljivo krasna in pri tem pametna kakor redki moški. Tako je obvladovala svojo okolico in vodila družbo kakor knežinja svoje podložnike. Stavisky je priklepil nase ljudi s tem, da ni nikoli računal, koliko stane. Nasprotno pa je bila njegova žena preračunljivo bitje, seveda tako prefinjeno preračunljivo, da ni na ta račun nikoli skoparila s

je očarala, njeno dostojanstvo ga je odbijalo in mikalo hkratu, njene manire so bile svetle, njena konverzacija je pričala kljub vsej tinesi o naravnosti in neprisiljenosti. Kessel, sam izvrsten psiholog, je bil od vsega začetka osupel nad notranjim ravnotežjem te dame, ki ni nikdar izgubila oblasti nad seboj. In pri tem je umela tako ravnavati z osebo, ki jo je imela pred sabo, da ni izgubila nobene njene kretnje. Stavisky, pravi Kessel, je bil rafiniran, toda v bistvu neumirjen pustolovec, ki je bolj blufiral žrtev kakor ji imponiral. Bil je mojster v podkupovanju in je kot tak kupil vsakega tja do zadnjega natakarkarja. Razsipel je denar kakor bi bil iz uma. Lepa gospa Arletta pa je bila očarljivo krasna in pri tem pametna kakor redki moški. Tako je obvladovala svojo okolico in vodila družbo kakor knežinja svoje podložnike. Stavisky je priklepil nase ljudi s tem, da ni nikoli računal, koliko stane. Nasprotno pa je bila njegova žena preračunljivo bitje, seveda tako prefinjeno preračunljivo, da ni na ta račun nikoli skoparila s

Božični večer se obhaja v Parizu tako kakor drugod Silvestrovo. Vsek gre ta večer rad z doma, javni lokali so polni. Kessel je pozdravil gospo Arletto, ki ni kazala niti najmanjšega sledu razburjenja, z besedmi: “Madame, peljete se z dvigalom, da se boste preoblekli za božični dinner!”

“Ah, ne,” mu je odvrnila Staviska. “nimam posebnega veselja ženi, pod ključem. Zdi se, da se iti z doma. Ostala bom doma in spala, to je mnogo pametnejše. — Moj mož je celo danes poslovno zadržan. To je nepopoljšljiv človek.”

In zdaj je lepa gospa Arletta,

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre
NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

PARIS

7. APRILA

28. Aprila — 19. Maja

ILE DE FRANCE

14. Aprila — 5. Maja

CHAMPLAIN

3. Aprila — 21. Aprila

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenega agenta

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

toplino, ki priklepa moške na žensko.

Stavisky se je predobro zavedal, da ga žena nadkriljuje, zato se je prostovoljno prepuščal njenemu vodstvu. Kessel pripoveduje, kako je bil nekoč povabljen v neki restavrant na obed. Stavisky je tedaj bil zelo odkrit, mnogo bolj nego običajno. Začel je piti in pil je čez mero, dasi je drugače rajši opijal druge in sam ostajal trezen. Vino mu je stopilo v možgane in položaj je postal nevaren s tem, da je začel govoriti več nego se je spodobil. Tedaj je gospa Arletta rešila situacijo, ki bi mogla postati nevarna. Od časa do časa je očimila svojega moža z pogledom, ki je bil miren, a je vendar pomenil nekaj povsem določenega. Ti pogledi, pravi Kessel niso trpeli nikakega ugovora ali odpora. Stavisky se jim je tudi pokoril. Odmaknil je čašo in prekinil besedo sredi stavka. Ta ženska je imela neopredeljivo vajo in moč nad vsakim, ki ji je prišel v roke in vse to se je izražalo v neki mirnosti, s katero je presojala vsako stvar. Po tistem dnevu je hotel Stavisky obiskati s svojimi prijatelji neki nočni lokal na Montmartreju. Toda gospa Arletta ga je prekinila z besedami: “Ne, rajši greva domov, da si ogledava najmlajše otroke!” Tako se je tudi zgodilo. Stavisky se je brez odloga vdal, položil ženi kožuh na rame in se odpeljal z njo domov.

Zadnje je videl Kessel Arletto lani o božič. Bilo je v hotelu Claridge. Stavisky je bil tedaj že zasledovan in se je skrival v nekem majhnem predmestnem hotelu. To je bilo tik pred njegovim pobegom v Chamoni.

Božični večer se obhaja v Parizu tako kakor drugod Silvestrovo. Vsek gre ta večer rad z doma, javni lokali so polni. Kessel je pozdravil gospo Arletto, ki ni kazala niti najmanjšega sledu razburjenja, z besedmi: “Madame, peljete se z dvigalom, da se boste preoblekli za božični dinner!”

“Ah, ne,” mu je odvrnila Staviska. “nimam posebnega veselja ženi, pod ključem. Zdi se, da se iti z doma. Ostala bom doma in spala, to je mnogo pametnejše. — Moj mož je celo danes poslovno zadržan. To je nepopoljšljiv človek.”

In zdaj je lepa gospa Arletta,

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING
NEWS

28. marca:

Manhattan v Havre

Hamburg v Hamburg

31. marca:

Bremen v Bremen

Volendam v Boulogne

Rex v Genoa

3. aprila:

Champlain v Havre

4. aprila:

Albert Ballin v Hamburg

Pries Roosevelt v Havre

5. aprila:

Berengaria v Cherbourg

7. aprila:

Paris v Havre

Europa v Bremen

Saturnia v Trst

11. aprila:

Washington v Havre

Statendam v Boulogne sur Mer

Autania v Cherbourg

15. aprila:

Majestic v Cherbourg

14. aprila:

Conte di Savoia v Genoa

De France v Havre

18. aprila:

President Harding v Havre

Deutschland v Hamburg

20. aprila:

Manhattan v Havre

21. aprila:

Bremen v Bremen

Champlain v Havre

25. aprila:

Berengaria v Cherbourg

Hamburg v Hamburg

Manhattan v Havre

27. aprila:

Olympic v Cherbourg

28. aprila:

Veendam v Boulogne sur Mer

Europa v Bremen

Rex v Genoa

Paris v Havre

2. maja:

Aquitania v Cherbourg

Albert Ballin v Hamburg

President Roosevelt v Havre

4. maja:

Majestic v Cherbourg

Volendam v Boulogne sur Mer

5. maja:

De France v Havre

Roma v Genoa

9. maja:

Washington v Havre

Bremen v Bremen

12. maja:

Champlain v Havre

Berengaria v Cherbourg

Conte di Savoia v Genoa

15. maja:

Europa v Bremen

18. maja:

Manhattan v Havre

Hamburg v Hamburg

20. maja:

Statendam v Boulogne

21. maja:

Paris v Havre

Rex v Genoa

24. maja:

Europa v Bremen

25. maja:

Albert Ballin v Hamburg

Majestic v Cherbourg

28. maja:

De France v Havre

Koledar l. 1934

Bomback piše o “BOULDER DAMU”; Troha govori o “DUHOVIH IN STRAHOVIH” ter o “KRIŽIH IN TEŽAVAH”; Rupnik pa klasično opisuje DOBO BLAŽENE PROHIBICIJE, — vse to poleg kratkih povesti, zanimivih spisov, gospodarskih in tehničnih razprav, najdete v letošnjem koledarju.

Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga pa naročite še danes.

Cena
50c

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA IN NASVETOV JE VREDNIH ZA VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Spomladanski Skupni Izleti:

ILE DE FRANCE, 5. MAJA v Havre

Karta do Ljubljane \$117.54; za tja in nazaj \$206.50

BREMEN, 10. MAJA v Bremen

Karta do Ljubljane \$122.24; za tja in nazaj \$211.50

BERENGARIA, 12. MAJA v Cherbourg

Karta do Ljubljane \$119.21; za tja in nazaj \$206.50

ILE DE FRANCE, 26. MAJA v Havre

Karta do Ljubljane \$117.54; za tja in nazaj \$206.50

BERENGARIA, 26. MAJA v Cherbourg

Karta do Ljubljane \$119.21; za tja in nazaj \$206.50